

[Bernhard Baunsgaard.]

de af fremskridtspartiet, konservative, SF og kommunisterne stillede ændringsforslag.

Jeg skal kun komme med ganske enkelte bemærkninger om de enkelte ændringsforslag til nogle af lovforslagene.

I momslovforslaget er der jo sket den ændring i det oprindelige forlig, som var indgået mellem de 4 partier, at da vi skulle være 5, så ville venstre have, at marts måned skulle udgå. Om dette nu er et særlig klogt træk, kan man nok stille et spørgsmålstegn ved. Er det rigtigt at ophøre med støtteforanstaltningen med udgangen af februar måned, midt i det, som vi må frygte endnu kan være en hård vinter? Det kan betvivles, men det er af andre grunde værdifuldt, at vi får venstre med, og det er altså en af de ting, som vi andre har måttet sluge.

Det glæder mig også, at det er lykkedes for ministeren at præcisere det investeringsfradragforslag, som venstre ligeledes har bragt ind i forliget, og investeringsfondsforlaget.

Hovedvægten i de 10 lovforslag, vi behandler her i eftermiddag, er lovforslaget om nedsættelsen af merværdiafgiften og de med det forbundne lovforslag om midlertidig forhøjelse af afgifterne på tobak, parfume og benzin, så momsnedsettelsen ingen indflydelse får på disse varer. Der findes også lovforslaget om bunden opsparing, lovforslaget om udskrivning af skatten og det med det forbundne lovforslag om sømandsskat, lovforslaget om stempelafgift, der nedsætter afgiften for skibspantebreve, og til disse lovforslag, der var aftalt mellem de oprindelige forligspartnere, er så kommet lovforslaget om investeringsfradrag og lovforslaget om investeringsfonds, da venstre skulle med i forliget.

Formålet er jo, som det er sagt af de tidligere ordførere, at denne buket lovforslag skal skabe øget efterspørgsel og dermed øget beskæftigelse. Vi kan skabe øget efterspørgsel på to områder: en øget indenlandsk efterspørgsel og en øget udenlandsk efterspørgsel, og indgrebene i skattelovene skal stimulere den indenlandske efterspørgsel.

Vi har valgt fra forligspartiernes side at koncentrere anstrengelserne om momsen, og jeg vil gerne begrunde valget af momsen.

Formålet er jo, at så mange som muligt af de frigivne skattekrone skal falde hos be-

folkningsgrupper, der med størst sandsynlighed vil omsætte de frigivne kroner i et øget forbrug, og fra momsundersøgelsen i 1971 ved vi, at lavindkomstgrupper har en større del af deres forbrug på momsbelagte områder. Det er derfor, vi giver social kompensation. Lavindkomstgrupperne er tilmed de grupper, der har det største udækkede forbrugsbehov før momsnedsettelsen, og disse grupper vil derfor med ret stor sandsynlighed omsætte frigivelse af momskrone i et øget forbrug. Intet andet forslag kunne sikre os dette.

Hos forbrugere med større indkomster vil nok større dele af det af dem selv ønskede forbrug være dækket før momsnedsettelsen, og det er derfor mere tvivlsomt, om der hos dem fremkaldes et øget forbrug. Der er nok snarere chance for øget opsparing. Men man kan jo regne med, at disse grupper hen mod momsnedsettelsesperiodens slutning vil sætte ind med anskaffelse af varigere forbrugsgoder, for at man kan nyde godt af den 5 pct.s prisnedsettelse, der er tale om.

Om den bundne opsparing kan jeg kun sige, at den er opfundet af socialdemokratiet; den er lyst i kuld og køn af venstre, og den skulle aldrig have været indført. Den blev indført for at dække en udpumpning af penge, der blev givet på et forkert tidspunkt. Skatten, eller den tvungne opsparing, blev opkrævet på et tidspunkt, hvor den forstyrrede dansk økonomi. Nu bliver den udbetalt på et tidspunkt, og den vil formentlig ikke have så stor en virkning, som det var ønskeligt.

Om den direkte beskatning skal jeg sige, at det er foreslået, at den fastholdes med en udskrivningsprocent på 90, og det er jeg glad for. Der er to partier, der har henvist til, at vi i stedet for momsnedsettelsen burde have foretrukket en nedsættelse af den direkte personbeskatning, det er fremskridtspartiet og de konservative. Der er ikke baggrund — det må vi først fastslå — for en egentlig skatteenedsættelse. Statens budget regner med et reelt udækket skattebehov på en 13-14 mia kr. Der er kun mulighed for en nedsættelse, der vil stimulere efterspørgslen. Jeg har allerede sagt, at momsen er at foretrække, fordi den giver mest til dem, hvis forbrugsbehov er mest udækket.

Om de to forslag — det konservative, der foreslår en nedsættelse af udskrivningspro-